

PŘEHLED PRAVIDELNÝCH SETKÁNÍ

neděle	9:00	Bohoslužby Klášter n. D.	kostel/TS
1. a 3. neděle	10:30	Bohoslužby Opočno	modlitebna
úterý	15:30	Biblická školka	fara Třebechovice
2. středa	18:00	Biblická hodina Klášter	fara
4. středa	18:00	Biblická hodina Černilov	fara Černilov
poslední středa	14:00	Biblická hodina Opočno	modlitebna
1. úterý	18:00	Staršovstvo	fara
pátek	17:00	Mládež	fara
po dohodě		Rozhovor s farářem	telefon/ osobně

Kontakt:

Farní sbor Českobratrské církve evangelické
Klášter nad Dědinou 22, 517 71 České Meziříčí
farář Jan Lavický kurátor Daniel Havlíček
Mobil: 731 634 598 (vč. WhatsApp)
e-mail: klaster@evangnet.cz
web: klaster.evangelnet.cz
bankovní spojení: 2600386516/2010

VELIKONOCE 2024

**Zpravodaj sboru Českobratrské církve
evangelické v Klášteře nad Dědinou**

Autorem obrazu Kyrie eleison na titulní stránce je Ralf Mošt. Autorem kresby na str. 2 je Ivan Steiger. Fotografii z výletu do Jičína vyfotil Daniel Havlíček

Životní šance

Když Ježíš přišel do končin Cesareje Filipovy, ptal se svých učedníků: „Za koho lidé pokládají Syna člověka?“ Oni řekli: „Jedni za Jana Křtitele, druzí za Eliáše, jiní za Jeremiáše nebo za jednoho z proroků.“ Řekne jim: „A za koho mě pokládáte vy?“ Šimon Petr odpověděl: „Ty jsi Mesiáš, Syn Boha živého.“ Ježíš mu odpověděl: „Blaze tobě, Šimone Jonášův, protože ti to nezjevilo tělo a krev, ale můj Otec v nebesích. A já ti pravím, že ty jsi Petr; a na této skále zbuduji svou církev a brány pekelné ji nepřemohou. (Matouš 16; 13-18)

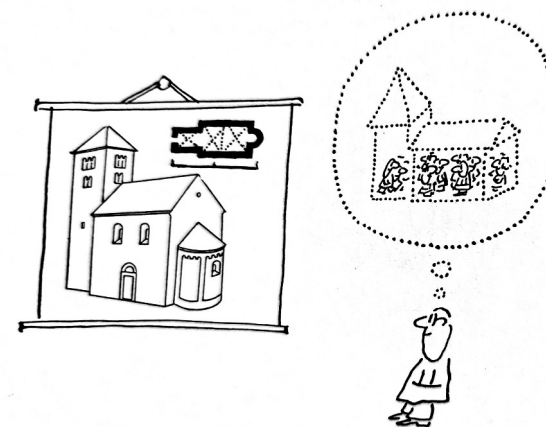
„A za koho mě pokládáte vy?“ Zdá se, že tahle otázka je přece dávno zodpovězena. Odpověď, vyslovená už kdysi Petrem, byla pro nás definitivně potvrzena Ježíšovým vzkříšením, které si budeme o Velikonocích připomínat. Je to ale opravdu tak jasné? Učedníci se vydali za Ježíšem na cestu do neznáma. Poznali v něm svoji životní šanci, a vše ostatní, co v životě měli, nebo čeho mohli dosáhnout, nechali za sebou. A tohle rozhodnutí učinili dávno předtím, než spatřili zázračná znamení, která konal - a než se k nim donesla zpráva o prázdném hrobě. Zkrátka pochopili, že v Ježíšovi se setkávají s Božím jednáním v té nejčistší podobě. Že přináší zásadní změnu, po které dlouho toužili. Je tohle taky naše situace?

Může nám připadat, že pro učedníky bylo takové bezvýhradné rozhodnutí pro Krista snadnější, než pro nás - protože to byl skutečný člověk, kterého viděli, slyšeli, mohli se ho na cokoli zeptat... opak je ale pravdou: Ježíš se tehdejšími představami o mesiáši vymykal natolik, že cokoli, co o něm prozrazovalo “tělo a krev”, mohlo člověka leda tak odradit. K poznání Ježíše jako jedinečné životní šance člověk dospěje, když prožije zázrak víry.

Problém je, že se často natolik soustředíme na různé svoje jistoty – a na to, jak si je udržet, že jsme vůči zázrakům, které s námi a kolem nás Bůh činí, docela nevšímaví. Víra je dar, který ale dostává ten, kdo po něm touží. Ten, kdo ho chce přijmout – a něco pro to dělá. Když se to podaří, když v Kristu člověk pozná svou jedinečnou životní šanci, to jsou pak skutečné Velikonoce – i kdyby se odehrály uprostřed zimy.

Dobrá zpráva je, že Bůh je štědrý dárcce – má dost víry pro každého. A nikdo se taky nemusí na té cestě k Bohu trmácet sám. Ježíš nám zde zanechal společenství církve, kam může kdokoli přijít svou vírou občerstvovat, (znovu)objevovat, sdílet, prohlubovat a třeba taky předávat druhým. Církev, to není „spolek vlastníků víry“, ale spíš rozmanitý zástup, putující ke společnému cíli. Pokud hybnou silou toho putování je touha po změně, kterou přinesl Ježíš Kristus – pak má církev všechno, co k životu potřebuje. Žádná jiná motivace ji naopak při životě dlouho neudrží.

Církev, tvořená těmi, kdo v Kristu poznali svoji životní šanci, se nemusí ničeho bát – ani brány pekelné (a nic, co z nich leze) ji nepřemohou.

ZE ŽIVOTA SBORU

„Podivné Vánoce“ – snad takto bychom mohli vystihnout atmosféru, ve které se odehrával přelom roku. Na jednu stranu jsme podnikali všechny obvyklé přípravy – uklízeli, vařili, zdobili, nakupovali a balili,... a pak se radovali ze svých blízkých i z dárků, zpívali koledy a posílali si novoroční přání. Ale na to vše padl stín smutku a děsu. Stín ohavného teroristického útoku, ke kterému došlo pár dní před Vánoci na Filozofické fakultě UK. Ve sboru jsme se proto snažili, aby s touto traumatizující zkušeností nikdo nemusel zůstat sám - a také, nakolik to bylo v našich možnostech, pomoci pozůstalým a obětem.

Ale život se nesmí zastavit – to by bylo vítězství zla. Na Štědrý den jsme se tak sešli k bohoslužbám, při kterých byla uvedena vánoční hra „Podivný zachránce“. Jejím autorem je Vojta Potoček a do realizace se zapojila početná skupina mládeže, dětí a rodičů. Divadelní hra nám skrze několik biblických příběhů připomněla, že Bůh nám přináší záchranu nečekanými cestami, které bez víry mohou působit směšně nebo až skandálně. Tento podivuhodný Boží přístup je pro nás ale velkým povzbuzením – hlavně ve chvílích, kdy to vypadá, že už je všechno předem prohrané a není šance, že by to mohlo dopadnout dobře.

Na Boží hod jsme se vydali do kostela, kde jsme navzdory zimě prožili radostné bohoslužby, provázené zpěvem vánočních písní. Bohoslužby se konaly i v Opočně, kde jsme ze spontánního podnětu napsali kondolenci Filozofické fakultě. Jan Lavický si v závěru roku vybral dovolenou, při silvestrovských bohoslužbách ho zastoupil Vladimír Pavlíček.

V novém roce jsme obnovili sborový program v týdnu – předškolní děti se schází každé úterý v Třebechovicích na faře, ob týden se

koná biblická hodina – pro změnu společně s černilovskými. Po završení cyklu o židovských svátcích jsme se rozhodli číst na pokračování starozákonní knihu Kazatel. Biblická hodina v Opočně se koná jednou za měsíc, většinou v některé z domácností. V pátek se na faře schází mládež. Srdečně zveme každého, kdo by se chtěl k těmto setkáním připojit – informace o čase a místě konání jsou shrnuty v tabulce na konci dopisu.

V zimním období a po většinu jara se k bohoslužbám scházíme ve vytápěné Toleranční síni. Od loňského roku ji rozeznávají krásné digitální varhany Viscount, změn je ale více: Na podzim Vladimír Pavlíček a Vladimír Potoček instalovali v zadní části kuchyňku pro přípravu občerstvení po bohoslužbách. Proběhlo zde také několik brigád, při kterých jsme uklidili archiv a účelněji přestavěli interiér. Naši truhláři také zhotovili krásnou skříňku na zpěvníky a pracují na nové lavici pro varhany. Všemi těmito úpravami se z Toleranční síně stal zase o kus komfortnější a účelnější prostor, který může být kromě nedělních bohoslužeb využit i pro nejrůznější jiné aktivity. Příkladem může být víkendový pobyt seniorátní mládeže, který zde proběhl v lednu.

Naše úvahy nad budoucností sboru už mají konkrétnější obrysy: v únoru se sešlo staršovstvo našeho sboru se zástupci sborů v Třebechovicích a Kostelci n. O. a otevřeli jsme téma užší spolupráce nebo i sloučení do velkého sboru. Na setkání jsme jako moderátora a poradce pozvali Jana Plecháčka z ústředí církve. Šlo o první takovou schůzku, sloužící hlavně k seznámení a objasnění situace. Možnými formami spolupráce našich sborů (a také jejich klady a zápor) se bude následujícího půl roku zabývat užší pracovní skupina, tvořená vždy dvěma zástupci z každého staršovstva. Na podzim se opět sejdem k „velké poradě“, abychom se dohodli, jestli se některou cestou užší spolupráce

chceme vydat. V každém případě budou jakékoliv závazné kroky předloženy ke schválení sborovému shromáždění, a celkově vás o dílčích krocích budeme informovat.

Jen pro připomenutí: Náš sbor se musí touto otázkou zabývat proto, že současný stav – samostatný sbor s farářem na plný úvazek – není dlouhodobě udržitelný. Důvody jsou v zásadě dva: 1) Okruh aktivních členů, kteří se na správě a životě sboru podílejí, je příliš úzký na to, aby došlo k přirozené generační obměně a k zajištění všeho potřebného do budoucna. 2) Příjmy sboru, stojící na dobrovolných příspěvcích (saláru a darech) nedosahují takové výše, aby do budoucna stačily na pokrytí rostoucích výdajů (jejichž příčinou je především probíhající odluka církve od státu). Trvale udržitelného financování bychom dosáhli, kdyby každý člen sboru poskytl aspoň 5% svého ročního příjmu. Tomu se ale blížíme jen velmi zvolna. Oba tyto problémy se samozřejmě dají řešit. Pokud se ptáte jak - první krok je položit si otázku „co pro to můžu udělat já?“

VÝHLED DÁLE

Postní období završíme na **Velký pátek** bohoslužbami s Večeří Páně, ke kterým se sejdeme **od 17h v Toleranční síni**. **Neděli Vzkříšení** oslavíme v kostele **od 9h** a poté také **v Opočně od 10:30**, rovněž s Večeří Páně. V delším horizontu jara a léta se už také vynořilo několik termínů, které stojí za pozornost: V neděli **14. dubna** u nás bude kázat **Anna Lavická**, která nám pak při **besedě od 14h** bude vyprávět o životě i víře lidí na Horňácku. Při loňském výletě jsme se mohli přesvědčit, jak malebné a výjimečné město je Jičín. Také letos je dobrý důvod tam vyrazit: **28. dubna** bude v Jičíně **seniorátní rodinná neděle**. Můžete se těšit na pestrý program pro všechny generace, určitě bude i čas obhlédnout místní pamětihodnosti. V pondělí **29. dubna** bude náš kostel hostit **koncert ZŠ Bolehošť**. Pěvecký sbor žáků zde bude vystupovat za

doprovodu profesionálních hudebníků. Na svatodušní neděli, **19. května** se opět sejdeme v Opočně na Švamberku k tradiční **ekumenické slavnosti** u Božích muk. **Na výlet** pojedeme letos v neděli **9. června do Kolína**, kde bude právě vrcholit festival Kmochův Kolín. Léto přivítáme v pátek **21. června posezením u ohně** na farní zahradě. A děti ve věku 6-12 let mohou vyrazit na evangelický **tábor do Tisu** v Orlických horách, který proběhne **22.-27. července**. Zkrátka nás ve sboru čeká nabitě období a rádi se s vámi při některé příležitosti uvidíme.

Ze stavebních prací se chceme letos zaměřit na rekonstrukci modlitebny v Opočně. Instalací kuchyňky, druhého WC a sprchového koutu ji chceme přeměnit v multifunkční prostor, který může sloužit kulturním a vzdělávacím aktivitám nebo jako nízkonákladové ubytování. Celý objekt bude také vymalován. Letos se také snad podaří dokončit opravu zdi kolem farní zahrady, pro sklad paliva vedle kotelny zhotoví V. Pavlíček nová vrata.

Uvědomujeme si, že to všechno jsou pouze prostředky, sloužící k dosažení skutečného cíle. Tím je pravdivé a srozumitelné zvěstování evangelia a život podle něj. Na tom, aby náš sbor k tomuto cíli směřoval vším, co dělá, chceme vytrvale pracovat – a také se za to modlit. Děkujeme Vám všem, kdo jste v tom s námi.

Za staršovstvo sboru

Daniel Havlíček, kurátor

Jan Lavický, farář

